Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26568
Copyright: Admont, Benediktinerstift

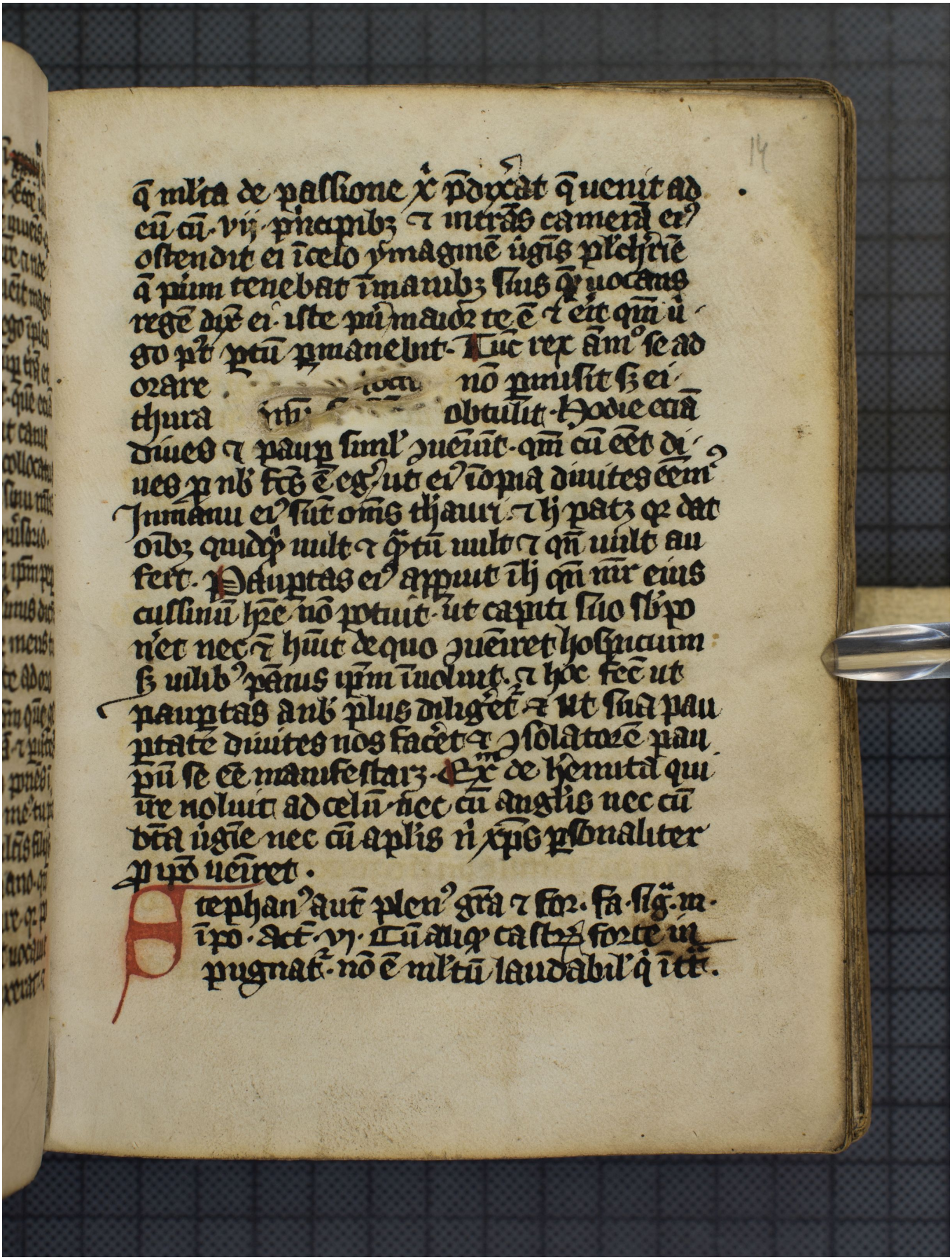

14

q̃ mlta de passione xi pdicat q̃ uenit ad
eũ cũ vij principib⁹ ⁊ intrãs camerã ei
ostendit ei in celo ymaginẽ ũgis pulchrie
q̃ prius tenebat in manib⁹ suis q̃ uocans
regẽ dixit ei. iste pri maior te est ⁊ eit qm̃ ũ
go pt̃ ptũ p̃manebit. Tunc rex ãm° se ad
orare [illegible] nõ permisit sz ei
thura [illegible] obtulit. Hodie eta
diues ⁊ pauper simul inueniũt. qm̃ cũ sit di
ues p nb̃ factus est eg̃. ut ei in opia diuites essent
In manu ei sunt omis thesauri ⁊ hi patz qe dat
oib⁹ quidq̃ mult ⁊ q̃ tũ mult ⁊ qm̃ mult au
ferit. Paupertas ei appuit ihi qm̃ mr eius
cullinũ hẹc nõ potuit. ut capiti suo sb̃ po
nere nec ⁊ habuit de quo inueniret hospicium
sz uilib⁹ pãnus ipm̃ inuolut. ⁊ hoc fecit ut
pauptas anb̃ plus diligere ⁊ ut sua pau
pptate diuites nos facere ⁊ in solatione pau
pũ se esse manifestauit. Ex de hemitta qui
ire noluit ad celũ nec cũ angelis nec cũ
beata ũgine nec cũ aplis ñ xpo personaliter
p ipo uenire.

Stephan⁹ aut plen⁹ gra ⁊ fort. fa. sig. m.
in po. act. vi. Tũ aliq̃ castra forte im
pugnat. nõ est mlt̃ laudabil q̃ iste.